

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Nous cardenals

El proper dimecres 28 se celebrarà a Roma un nou Consistori en el que seran creats cinc nous cardenals: l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella; l'arquebisbe de Bamako (Mali), Jan Servo; el bisbe d'Estocolm, Mons. Anders Arborelius; el vicari de Paksé, a Laos, Mons. Louis-Marie Lingmangkhankhoun; i el bisbe auxiliar de San Salvador, Mons. Gregorio Rosa Chávez. El Consistori és una reunió de cardenals, convocats i presidits pel Papa. El seu origen es remunta als inicis del presbiteri romà. En ell hi havia diaques que s'encarregaven de les obres de caritat, preveres que presidien les esglésies principals de la ciutat i bisbes de les diòcesis veïnes de Roma. Els actuals cardenals han succeït als membres de l'antic presbiteri com a consellers i col·laboradors del Papa en l'administració dels afers de l'Església.

La missió del Col·legi Cardenalici és col·laborar amb el Papa en el govern de l'Església i elegir el seu successor quan el Papa es mor o presenta la renúncia. Està format per arquebisbes que treballen a la Cúria Romana, arquebisbes de seus majors en diferents llocs del món i altres bisbes escollits pel mateix Sant Pare. En la seva forma actual va quedar instituït l'any 1150; compta amb un Degà i un Camarleng, que administra els béns de l'Església quan la Seu de Pere està vacant. El cànon 349 del Codi de Dret Canònic descriu les seves responsabilitats: «Els cardenals de la Santa Església Romana constitueixen un Col·legi peculiar al qual li correspon de proveir a l'elecció del Pontífex Romà d'acord amb la norma del dret peculiar; a més, els cardenals assisteixen el Pontífex Romà ja sigui col·legialment, quan són convocats per tractar qüestions de màxima importància, ja sigui individualment, a través dels diversos oficis que exerceixen, bo i ajudant el Pontífex Romà en la cura sobretot quotidiana de l'Església universal».

Els cardenals actuen col·legialment amb el Papa a través dels Consistoris, que ell convoca i duen a terme sota la seva presidència. Els Consistoris poden ser ordinaris o extraordinaris. En el Consistori ordinari es reuneixen els cardenals presents a Roma, d'altres bisbes, sacerdots i invitats especials. El papa convoca aquests Consistoris per a fer una consulta sobre qüestions de relleu o per a donar solemnitat especial a algunes celebracions. Al Consistori extraordinari hi són cridats tots els cardenals i se celebra quan ho requereixen algunes necessitats especials de l'Església o per a assumptes de major gravetat.

El Papa Benet XVI, en el primer Consistori que convocà per a la creació de cardenals, el 24 de març de 2006, va subratllar l'actitud de servei com el distintiu dels cardenals, la seva total i generosa disponibilitat per a servir els altres, que és el signe caracte-

rístic d'aquell qui està revestit d'autoritat a l'Església, seguint l'exemple de Crist que no va venir «a ser servit, sinó a servir i donar la seva vida com a rescab per una multitud» (Mc 10,45). Va resumir amb una paraula el sentit de la seva nova missió: la caritat que es correspon amb el color de la sotana cardenalícia: «que la púrpura amb que us revestiu sigui sempre expressió de la *caritas Christi*, estimulants-vos a un amor apassionat per Crist, per la seva Església i a la humanitat. Ara teniu un motiu ulterior per a procurar viure els mateixos sentiments que varen impulsar el Fill de Déu encarnat a vessar la seva sang com a expiació dels pecats de la humanitat».

És el que demanem a Déu pels nous cardenals, i de manera especial expresso la meua felicitació i la de tota la diòcesi al nostre arquebisbe metropolità, cardenal Joan Josep Omella. *Ad multos annos!*

ENTREVISTA

Comunicar el que sentim

FERRAN RAMON-CORTÉS

Després de 19 anys en una multinacional de publicitat, el 2008 en Ferran Ramon-Cortés va fer una reorientació professional per dedicar-se a la comunicació personal. Va fundar l'Institut de Comunicació 5 Fars (www.5fars.com). Recentment ha impartit un curs als superiors i superiors benedictins d'Espanya i Portugal. El més important, els va dir, «és creure's el que estem comunicant. Comuniquem el que sentim; i si no sentim el que diem, es nota».

Els eclesiàstics aproven en comunicació?

Aproven —sens dubte— en creure's el que comuniquen. El que pot millorar és l'impacte. Sovint manquen mecanismes d'impacte perquè el missatge arribi a la gent, i es recordi. Exemples, vivències, casos reals... la bona comunicació necessita de forma ràpida i contundent impactar la gent. Es necessita posar a la comunicació més creativitat.

Què ha de contenir un bon missatge?

Primer: una idea central, que sigui potent i única. Després necessitem recursos comunicatius diferents per a diferents estils de gent: un bon titular per a les persones més ràpides i pragmàtiques; dades i detalls per a les persones més analítiques; una bona història per a les persones més emocionals; i una imatge potent (o un relat que es pugui imaginar) per a les persones més visuals. Amb els quatre ingredients tenim la garantia d'arribar a tothom.

Per què cal adaptar el missatge, segons a qui va adreçat?

Si els pares ens deien «fes amb els altres el que t'agradaria que fessin amb tu», en comunicació cal canviar-ho per «fes amb els altres el que creus que ells necessiten». L'adaptació a l'altre no és només per qüestió d'edat. Ho és també per qüestió d'estil. Persones diferents necessitem recursos de comunicació diferents, i aquesta és la clau. Hem de desenvolupar diferents maneres de comunicar el mateix missatge segons a qui va adreçat.

Oscar Bardaji i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

No s'emportin el que vetlla per nosaltres

A la sala d'actes d'una residència de religiosos estan fent obres de remodelació i reforma. Els operaris estan habilitant l'espai, enderrocant falsos envans, aixecant paviment a renovar, traient marcs de fusta a substituir... Treuen molta runa i aixequen molta polseguera. Al fons de la sala, una creu amb Jesús crucificat presideix l'espai. S'han protegit els altaveus, el projector i s'han retirat micròfons, altaveus, comandaments... La creu, però, resta al seu lloc, plena de pols. Un dels religiosos observa el Crist polsegós i despenja la creu, la neteja i decideix portar-la a un lloc on la polseguera no l'afecti. Un dels operaris, que se n'adona, li diu: «Es volen emportar el que ens protegeix i vetlla per nosaltres?» El Crist torna al seu lloc i, poc després, altra vegada ple de pols, segueix presidint el procés de reforma. Ben segur que l'operari està content. Qui els protegeix segueix vetllant pels qui s'hi encomanen amb confiança i, misericordiosament, per tots.

Jesús, l'obrer de Natzaret i el qui donà la vida a la Creu, va treballar a la fusteria de Josep, era el fill del fuster. És germà dels homes i les dones que es guanyen el pa de cada dia amb el

seu treball. El qui ens fa entendre la dimensió redemptora de la diversitat dels treballs humans, de la col·laboració humana a l'acompliment i realització de la Creació. «Déu digué: Fem l'home a imatge nostra, a semblança nostra i que sotmeti [...] tota la terra.» (Gn 1,26)

El treball de cada dia, segons els dons i talents rebuts, pot contribuir a perllongar l'obra de la Creació esdevenint aportació santificadora d'uns i altres al servei de les persones, del seu benestar material i creixement personal. Ha de ser suficient per cobrir les necessitats fonamentals personals i les d'aquells la cura dels quals es té confiada, per una vida digna tan material com social, cultural i espiritual. Per garantir aquesta dignitat i considerant el bé de les persones, caldria facilitar a tothom l'accés a un treball digne, atenent la diversitat de possibilitats, amb generositat i sense discriminacions vers aquells que tenen més dificultats per qüestions de salut, d'edat, d'origen... «A tots aquests, els manem i els recomanem en Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen» (2Te 3,12).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Superar la soledad

Sobre la **soledad**, A. Cohen escribió: «Cada hombre está solo, / nadie le importa a nadie / y nuestros dolores son como islas desiertas.»

Hermann Hesse, Premio Nobel de Literatura, afirmaba: «Los **ancianos** pueden ser unos **expertos** en **soledades** que **liberen, comuniquen, sean positivas**. Pero hay también **soledades mal gestionadas**, que nos **deshumanizan** y nos **dañan**.

Hay **soledades valientes** que **contribuyen** a nuestra **maduración** personal y a nuestra **formación** humana. En una palabra: nos **ayudan** a ser **felices**.

El **antídoto** contra la soledad es el **amor**: «Querer y ser querido». El **amor**

de **Dios** es el mejor de todos. Así lo repetía Teresa de Jesús: «Quien a Dios tiene / nada le falta. / Sólo Dios basta.»

Toda persona —y más un hijo de Dios— tiene la capacidad de **adaptarse positivamente** a situaciones **adversas**. La espiritualidad del seguidor de Jesús sabe **aceptar** y **afrentar** los hechos **negativos, desfavorables, laacerantes...** que pueden dañarnos la **calidad** de vida; y **todo ello...** por **amor**.

Julio Manegat, periodista y escritor católico, director de la primera Escuela de Periodismo de Barcelona, me decía:

—«De mi **soledad** he hecho... un **reino**.»

Lectures de la missa diària i santoral

26. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo. Sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei. Santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Dimarts [Gn 13,2-5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat. Sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna. Sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Dijous [Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Bet-saida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I). Santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Divendres [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-48a.48b-49a.49b-50 i 53.54-55 / Mt 8,5-17]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ † Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2Re 4,8-11.14-16a / Sl 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sants Procès i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, preveres jesuïtes i màrtirs.

DIUMENGE XII DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguïu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell. Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs, que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal».

Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, he d'aguantar els escarnis, / i abaixo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui us ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida». / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloïn el cel i la terra, els mars i tot el que s'hi mou. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans: Per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots el homes, donat que tots van pecar. Abans que la llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic a la fosca, digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. ¿No venen dos pardals per pocs diners? Doncs, ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare.

Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom que em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom que em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel».

Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-en-torno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vengarnos de él". Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes.

Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará. Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa».

Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había Ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido, que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregónadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehenna". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos».

Els cansats, veniu a mi

P. JAUME SIDERA, claretia

Quan Jesús instruïa els apòstols, no els ensenyava cap doctrina esotèrica, reservada a ells i prou. Ben al contrari: això que sentiu a cau d'orella, proclameu-ho a la ràdio i a la televisió. Que tothom se n'assabenti. I sense por, perquè ningú no us pot fer mal de debò: us poden matar i tot, però no us poden matar l'ànima. I si no heu de tèmper la mort, què us pot espantar? Si Déu té cura dels ocells i si té comptats els nostres cabells, ¿no tindrà cura de nosaltres? Valem molt als ulls del Pare del cel!

Si no som capaços de donar la cara per Jesús, ell no la traurà pas per nosaltres davant el Pare. Hem de ser lliures i valents com Jesús.

Avui no és moda ser deixeble de Jesús o declarar-se cristià practicant. Deixem-nos de complexos. Tinguem la mateixa poca solta amb què els ateus es declaren ateus, els agnòstics agnòstics. I no s'ho amaguen els partidaris de la dreta, de l'esquerra o del mig. Mostrem-nos convençuts d'allò que creiem i donem-ne raó al qui ens la demani. El programa de Jesús és engrescador: dur l'home a la seva plenitud com a persona i com a membre de la comunitat eclesial i cívica. Estima l'altre com a tu mateix... ¿No diem sovint el Parnostre, com a pregària i com a programa de vida?

Jeremies era tímid de mena i gens amic de gresca, temptat de plegar i fer-se enrere. I tanmateix el Senyor l'escolli per profeta. I en el Senyor trobà la fortalesa per proclamar-ne la Paraula a tothom i pertot. «No diguis que ets massa jove. Vés on jo t'enviaré. No tinguis por de ningú. Jo sóc al teu costat». Tot un model per a nosaltres. Que el Senyor posi les seves paraules al nostre cor i als nostres llavis.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 25, a les 10.45 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Sadurní de la Roca del Vallès. **A les 12.15 h,** confirmacions a la parròquia de Santa Maria del Jaire a La Torreta (La Roca del Vallès).

Del dimarts 27 al dijous 29. Acompanyat de Mons. Salvador Cristau, participa en els actes de creació de cardenal de Mons. Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona, a Roma.

Divendres 30, a les 20 h. Institució de lectors i acòlits de sis candidats al diaconat permanent a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui.

Diumenge 2 de juliol, a les 10 h. Ofici solemne de Festa Major de la ciutat de Terrassa.

nir lloc la trobada de final de curs de Mons. Saiz Meneses amb els preveres ordenats els darrers cinc anys. Van reflexionar sobre la Pastoral Juvenil i Vocacional a partir del document de preparació del proper Sínode de Bisbes.

Baptisme d'infants de Casa Guadalupe. El diumenge 28 de maig, a la parròquia del Santíssim Salvador de Sabadell, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, batejà nou infants de famílies acollides a Casa Guadalupe.

Missa del Rocío a Catalunya. El diumenge 4 de juny, a les 10 del matí, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa del Rocío de Catalunya a Torrebónica, al costat de la ciutat de Terrassa. Hi assistiren més de 2.000 persones. El Sr. Bisbe tingué un record pel romeu mort la nit anterior en un tràgic accident. A la nit, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí el Rosari de l'Aurora.

Dia de l'Apostolat Seglar. El diumenge 4 de juny, a la tarda, es va celebrar el Dia de l'Apostolat Seglar amb una ruta itinerant des de les Esglésies de Sant Pere de Terrassa fins a la Catedral, bo i treballant el lema «Sortir, caminar i sembrar sempre de nou» (*Evangelii Gaudium*, 21). A les 8 del vespre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa de Pentecosta a la Catedral del Sant Esperit en la seva festa titular.

Els bisbes de Terrassa, Vic i Girona a la Taula dels Tres Bisbats amb motiu del Vot de Poble a Sant Marçal. El diumenge 5 de juny es va celebrar el Vot de Poble del Montseny a l'ermita de Sant Marçal. Mons. Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa, presidí la Missa concelebrada per Mons. Romà Casanova, Bisbe de Vic i Mons. Francesc Pardo, Bisbe de Girona, acompanyats de diversos preveres i amb assistència de nombrosos

fidels. Després es dirigiren a la «Taula dels Tres Bisbes» on Mons. Saiz Meneses llegí uns fragments de Mn. Jacint Verdaguer evocant la trobada dels bisbes en aquell indret a començaments del s. XII. El Sr. Alcalde de Montseny i els tres bisbes descobriren una placa commemorativa.

Trobada interdiocesana de Vida Creixent. 900 persones del moviment Vida Creixent s'aplegaren el 9 de maig a Solsona. Provenien de tots els bisbats de Catalunya, d'Andorra i de les Illes. Mons. Xavier Novell, Bisbe de Solsona, presidí la Missa, concelebrada pels consiliaris. També hi participaren membres de grups del nostre bisbat.

Notícies

Trobada de final de curs amb els preveres joves. El dijous 1 de juny va te-

Agenda

Divendres 30 de juny. Els professors de les escoles diocesanes i parroquials celebren el final de curs al Santuari de la Mare de Déu de Queralt (diòcesi de Solsona).

Pelegrinatge diocesà a Fàtima. Del 9 al 12 de novembre. Per a més informació: www.bisbatdeterrassa.net

REMAD MAR ADENTRO

Nuevos cardenales

El próximo miércoles 28, se celebrará un nuevo Consistorio en que serán creados cinco nuevos cardenales: el arzobispo de Barcelona, Mons. Juan José Omella; el arzobispo de Bamako (Mali), Jan Servo; el obispo de Estocolmo, Mons. Anders Arborelius; el vicario de Pakse, en Laos, Mons. Louis-Marie Lingmangkhanehoun; y el obispo auxiliar de San Salvador, Mons. Gregorio Rosa Chávez. El Consistorio es una reunión de cardenales, convocados y presididos por el Papa, cuyo origen se remonta a los inicios de la historia del presbiterio romano. En él había diáconos que se encargaban de las obras de caridad, presbíteros que presidían las principales iglesias de la ciudad y obispos de las diócesis vecinas a Roma. Los actuales cardenales han sucedido a los miembros del antiguo presbiterio todo como consejeros y colaboradores del

Papa en la administración de los asuntos de la Iglesia.

La misión del Colegio Cardenalicio es colaborar con el Papa en el gobierno de la Iglesia y elegir a su sucesor cuando éste fallezca o presente la renuncia. Está compuesto por arzobispos que trabajan en la Curia Romana, arzobispos de sedes mayores en distintos lugares del mundo y otros obispos escogidos por el mismo Santo Padre. En su forma actual quedó instituido en el año 1150; cuenta con un Decano y un Camarlengo, que administra los bienes de la Iglesia cuando la Sede de Pedro está vacante. El canon 349 del Código de Derecho Canónico, describe sus responsabilidades: «Los cardenales de la Santa Iglesia Romana constituyen un Colegio especial cuya responsabilidad es proveer a la elección del Romano Pontífice, de acuerdo con la norma del derecho peculiar; asimismo, los

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

cardenales asisten al Romano Pontífice, tanto colegialmente —cuando son convocados para tratar juntos cuestiones de más importancia—, como personalmente, mediante las distintas funciones que desempeñan, ayudando sobre todo al Papa en su gobierno cotidiano de la Iglesia universal.»

Los cardenales actúan colegialmente con el Papa a través de los Consistorios, que él convoca y se desarrollan bajo su presidencia. Los Consistorios pueden ser ordinarios o extraordinarios. En el Consistorio ordinario se reúnen los cardenales presentes en Roma, otros obispos, sacerdotes e invitados especiales. El Papa convoca estos Consistorios para hacer alguna consulta sobre cuestiones relevantes o para dar solemnidad especial a algunas celebraciones. Al Consistorio extraordinario son llamados todos los cardenales y se celebra cuando lo requieren algunas necesidades especiales de la Iglesia o por asuntos de mayor gravedad.

El papa Benedicto XVI, en el primer Consistorio que convocó para la creación de cardenales, el 24 de marzo de 2006, subrayó la actitud de servicio como el distintivo de los cardenales, su total y generosa disponibilidad para servir a los demás, que es el signo característico de quien en la Iglesia está revestido de autoridad, siguiendo el ejemplo de Cristo, que no vino «a ser servido, sino a servir y a dar su vida como rescate por muchos» (Mc 10, 45). Resumió con una palabra el sentido de su nueva misión: la caridad, que se corresponde con el color de la sotana cardenalicia: «Que la púrpura con que os revestís sea siempre expresión de la *caritas Christi*, estimulándoos a un amor apasionado a Cristo, a su Iglesia y a la humanidad. Ahora tenéis un motivo ulterior para tratar de vivir los mismos sentimientos que impulsaron al Hijo de Dios encarnado a derramar su sangre como expiación de los pecados de toda la humanidad.»

Eso es lo que pedimos a Dios para los nuevos cardenales, y de modo especial expreso mi felicitación y la de toda la diócesis a nuestro arzobispo metropolitano, cardenal Juan José Omella. *Ad multos annos!*